

گفتگو با ورزشکار معلول محسن گودرزی زندگی با همین نفس‌هایی که می‌کشیم زیباست

درد به تو که همت پیشه می‌کنی واز جاده‌های ناهموار زندگی با تلاش و کوشش خود، جاده ای زیبا و سرسبزی سازی. آنگاه که به راه آمده می‌نگری، با دیدن حاصل تلاش خود لبخند رضایت خواهی زد. شاید زندگی خیلی سخت باشد، اما می‌توان با نگاه درست از زاویه ای هدفمند از موانع، پله ای برای ترقی ساخت و قدم به قدم به موفقیت رسید. آشنا می‌شویم با محسن گودرزی ورزشکاری که راه موفقیت را پیدا کرده است.

لطفا خودتان را برای خوانندگان مجله معرفی کنید.

محسن گودرزی هستم، دانشجو و ورزشکار.

چندسال دارید و متولد چه شهری و ساکن کجا هستید؟

۲۹ سال دارم...متولد و ساکن تهران هستم.

وضعیت جسمی خودتان را برای خوانندگان مجله شرح دهید.

معلولیت جسمی حرکتی دارم و ویلچر نشینم.

نوع معلولیت شما چیست؟ مادرزادی است؟

میوپاتی (ضعف عضلانی). بله متأسفانه از بدو تولد معلول بودم.

معلولیت در خانواده شما ارثی است؟

بله در خانواده خودم ناتوان جسمی دیگری جز من نیست. اما در فامیل داریم.

وقتی متوجه تفاوت ظاهری خود با همسرن و سالها پتان شدید چه احساسی داشتید؟

خوب، مسلماً ناراحت شدم. مخصوصاً دوره مدرسه در زنگ ورزش بچه‌ها فوتبال بازی می‌کردند من باید روی ویلچرمی نشستم فقط نگاه می‌کردم. باید بگویم من در مدرسه عادی و با بچه‌های سالم درس خواندم.

معمولاً در دوران دبستان فرزندان معلول خیلی ادیت می‌شوند طوری که خیلی‌ها از ادامه تحصیل منصرف می‌شوند.

دوران تحصیل شما در ابتدایی تا دبیرستان چگونه بود؟

راستش من اوایل چیزی متوجه نمی‌شدم. برادر کوچکترم هم مدرسه ای من بود، توی مدرسه خیلی کمکم می‌کرد.

خانواده شما چند نفرند؟ شما فرزند چندم هستید؟

خانواده ای ۹ نفره بودیم، متأسفانه در سال ۸۹ و ۹۰ دو تن از عزیزانم را از دست دادم. اما... خوشبختانه دو نفر از برادرانم ازدواج کردند و در حال حاضر چهار نفر هستیم و من فرزند پنجم خانواده هستم.

آیا پدر و مادر تان در قید حیات هستند؟

متأسفانه پدرم سال ۹۰ فوت کردند. اما سایه پرمهر مادر هنوز بر سرم برقرار است.

چه کسی مسئولیت همراهی شما را به عهده دارد؟

خانواده و البته بیشتر مادرم. که جادار از محبت‌هایش اینجا صمیمانه قدر دانی کنم و بگویم دست بوس مادرم هستم تا زنده ام.

رابطه شما در خانواده با چه کسی بهتر است؟

مادرم.

تحصیلات شما تا چه مقطعی است؟

دانشجوی کاردانی تربیت بدنی، مربیگری ورزش معلولین.

شما در آسایشگاه زندگی می‌کنید؟

نه، من با خانواده و در خانه پدری زندگی می‌کنم. ولی به آسایشگاه کهریزک خیلی رفت و آمد دارم، برای آشنایی با معلولین.

شما شاغل هستید؟

بله اپراتور هستم.

می‌توانید بگویید در کدام مرکز اپراتوری کار می‌کنید؟

در موسسه نیکوکاری رعده. پاسخ گویی به تلفن.

برخورد همکاران در محل کار با شما چگونه است؟

محل کارم مخصوص معلولین است. همه باهم خوب و مهربانیم. فقط چون کار پروژه ای است، دائمی و همیشگی نیست. گاهی مجبوریم مدتی بیکار باشیم.

در چه رشته ورزشی فعالیت دارید؟

در رشته بوچیا فعالیت می‌کنم. کارت داوری این رشته را هم دارم.

از چه سالی ورزش را شروع کردید؟

من از اول هم به ورزش علاقه داشتم. اما از سال ۸۷ بطور جدی و حرفه ای شروع کردم.

از نحوه تمرینات خود تا حرفه ای کار کردن این ورزش برای خوانندگان مجله توضیح دهید.

من سال ۸۷ از طریق آسایشگاه خیریه کهریزک با این ورزش آشنا شدم. فکر می‌کنم از مهر ماه سال ۸۷ بود که وارد این رشته شدم. در صورتی که آذرماه مسابقات کشوری بود، توی تمرینات علاوه بر فراگیری قوانین این ورزش، نحوه پرتاب توپ را هم آموزش دیدم. و خدا را شکر موفق هم هستم.

از فعالیت‌هایتان در رشته ورزشیتان بگویید و اینکه در چه مسابقاتی شرکت کرده اید؟

سال ۸۷ در مسابقات کشوری مقام اول را آوردم. سال ۸۸ در مسابقات کشوری مقام دوم را آوردم و در سال ۹۳ در مسابقات لیگ مقام سوم و سال ۹۴ در مسابقات لیگ داور بودم.

چه اتفاقی باعث شد برای مسابقات انتخاب شوید؟

برای مسابقات کشوری در روز جهانی معلولین بهزیستی بود، با من تماس گرفتند، و خواستند روز جهانی معلولین در مراسم حضور داشته باشم، و راجع به مشکلات معلولین صحبت کنم. آن مراسم تشکیل نشد، من هم به مسابقات انتخابی نرسیدم. اما چند هفته بعد و قبل اعزام به مسابقات نفراتی که می‌خواستند بروند، انصراف دادند و من جایگزین یکی از آن نفرات شدم.

عضو تیم ملی کشور هستید؟

خیر. هنوز عضو تیم ملی نیستم، اما تلاش می‌کنم و خدا کند روزی عضو تیم ملی کشورمان بشوم.

غیر از ورزش به هنر دیگری هم علاقمندی؟

بیشتر دوست دارم خوانندگی کنم.

چه برنامه ای برای آینده تان دارید؟

پیشرفت و موفقیت بیشتر در رشته بوچیا و دیگر اینکه بتوانم مربی خوب و موفقی در تربیت بدنی باشم.

اهل مطالعه هستید؟ بهترین کتابی که تا کنون خوانده اید چیست؟

بله. کم و بیش اهل مطالعه هستم. هم رمان و هم مجله می‌خوانم و معمولاً کتاب زیاد می‌خوانم. متأسفانه الان حضور ذهن ندارم.

دوستان صمیمی شما معمولاً از چه دسته ای هستند؟

به عنوان یک فرد اجتماعی دوستان زیادی دارم. ولی بیشتر دوستانم مانند خودم از وضعیت جسمی توانایی برخوردار نیستند. یعنی بیشتر با معلولین ارتباط می‌گیرم.

فکر می‌کنید چه شاخصه پویا و مشخصی در وجودتان باعث پیشرفت شما شده است؟

همت، پشتکار و تلاش... می‌خواهم به همه ثابت کنم خدای مهربان اگر سلامتی جسمی کامل به ما معلولین نداده است، استعدادهایی داده که گاهی افراد سالم هم ندارند. ما هم می‌توانیم موفق باشیم.

آیا به ازدواج فکر کرده اید؟

بله. ازدواج آرزوی قلبی هر جوانی است.

فکر می‌کنید همسری که در آینده انتخاب خواهید کرد چگونه با شرایط شما کنار خواهد آمد؟

خوب مسلماً سخت است کنار آمدن با یک معلول و هر کسی هم حاضر به این کار یا بهتر است بگویم فداکاری نیست. مخصوصاً اگر فرد ویلچری باشد. ولی من به طرف مقابل تمامی توضیحات را راجع به معلولیت می‌دهم.